

Anglia, London

University of the Arts, London College of Communication

2006/2007 őszi szemeszter

Bevezetés

Azon kevesek közé sorolhatom magam, aki az őszi iskolakezdeként a szokásostól eltérően egy idegen ország idegen iskolapadját kezdhette koptatni. Az általam választott város London lett, az indítékom pedig többnyire az angol nyelv gyakorlása, valamint megbizonyosodni arról, hogy az angol hölgyek tényleg olyan különös esztétikummal rendelkeznek-e, mint ahogyan ez Közép-kelet Európában hírlik.

Londonról általában

London Európa egyik legnagyobb és egyben legnépszerűbb városa. Közel 8 milliós lélekszámával az egyik legsűrűbben lakott főváros, amely híres muzeális mivoltáról, emlékműveiről illetve a lakosságot illetően a multikultúrájáról. A fővárosban ugyanis rengeteg féle nép él, többek között feketék, kínaiak, indiaiak, arabok, lengyelek, sőt, kishazánkból mintegy 30 ezren próbálnak szerencsét. Az embernek egy idő után olyan érzése támad kintléte során, mintha több várost egyesítettek volna. Szerkezetileg a város 6 zónából áll, amit úgy kell elképzelni, hogy a belváros az 1-es zóna és onnan kifelé haladva körkikkenként változnak a zónák, a város legkülsőbb része már a 6-os zóna.

Kiutazás

Londonba legegyszerűbben repülővel valamely fapados járat használatával lehet kijutni. A fapados járatok Ferihegy 1-ről indulnak Lutonig. Érdeemes a skyscanner.net honlapját megcsekkolni, ahol informálódni lehet a fapados járatok menetrendjéről. A repülőút mindössze 2 órát tesz ki. Luton-tól egy úgynevezett airport bus visz ki a vonatállomásra, ahol vonattal körülbelül 10 fontból eljutunk London belvárosába. Érdeemes a London Bridge-ig menni, mert onnan már

bárhova el lehet jutni. Akinek túl sok csomagja van, vagy esetleg fél a repüléstől, annak ott van a busz, amely habár 26 óra alatt van kint London Victoria Station-nél, de a busz átszeli fél Európát. A volan.hu weboldalon fent van ez a buszjárat, amely a Népligetből indul.

Szállás

Szállást illetően az embernek kétféle lehetősége van a hajléktalankodáson kívül: albérlet vagy kollégium. Minden szállást heti bérben számolnak. Minél közelebb van a szállás a belvároshoz, azaz az 1-es zónához, annál drágább. Érdemes kalkulálni, hiszen tudjuk, hogy célhelyünk (a sulis) az 1-es és a 2-es zóna határán van délkeleti irányban (SE1 a körzetszám, amelyben az első két betű mindig az elhelyezkedést jelenti, amely jelen esetben South East), így ennek függvényében keresünk magunknak szállást minél közelebb a pénztárcánk vastagságától függően. Az albérlet az egyes zónában külön szobával heti 100 font körül van, megosztott szobával 80 font körül. A kettes illetve a többi zónában ez egyre olcsóbb. Javasolni tudom a gumtree.com weboldalt, ahol folyamatosan vannak albérletek. Jómagam kollégiumban laktam. Azért is választottam ezt a megoldást, mert a kollégiumokban nagyobb a szociális élet, így több lehetőség van a nyelv gyakorlására. A University of the Arts-nak elég sok kollégiuma van, én kimentem az őszi tanév kezdete előtti nyáron az iskolában lévő Accomodation Office-ba (65 Davies street, a Bond street-i metrómegállónál van a Central Line vonalán), ahol a kezembe nyomtak egy katalógust, ami tartalmazta az összes kollégium leírását. Az árak megoszlottak, heti 65-160 fontig voltak szállások elhelyezkedésüktől függően. Az olcsóbbak a 3-as zónában, a drágábbak az 1-es zónában helyezkednek el. Megjegyzem, hogy a kollégiumokban mindenkinek külön szobája van. Az ár függvénye még, hogy melyiknek van külön fürdőszobája illetve melyik megosztott fürdőszobás (általában 2-3 ember használ 1 fürdőszobát legrosszabb esetben). A külön szobán kívül van még egy hatalmas konyha teljes felszereléssel (frigó, mikró, kenyérpírtó, de lábosok nincsenek), amelyet 5-6 ember használ. A fentiekből ki is derül, hogy a kollégiumokban szektorok (flats) vannak, ahol 5-6 szoba van ugyanennyi lakóval. Én az Ewen Henderson Court nevű kollégiumot választottam, amely a kettes zónában van. Heti 100 font volt és a külön szoba mellett rendelkezésre állt külön fürdőszoba is vécével és zuhanyzóval, valamint ingyenes internet használattal. A konyhát 6-an használtuk. Lakótársaimat 2 hong-kongi lány, egy pakisztáni lány, egy angol lány és az angol fiú alkották. Mindannyian tökéletesen beszéltek angolul, ha hiszitek, ha nem, még az angolok is. A kollégium a New Cross Gate megállónál volt, ami remek csomópont, hiszen vonattal 1 megálló volt a belváros és éjszakai buszok is voltak, ami fontos momentum volt. Az iskolába-jutás mindössze 20 percig tartott egy buszvonalal (453-as és az 53-as buszok, a célhely pedig Elephant & Castle). Végezetül említést tennék a jelentkezésről. Nekem július végén kiküldtek egy szerződést, amelyet kitöltve vissza kellett küldeni. Ha minden jól megy, visszajeleznek, hogy van rendelkezésre álló szobájuk-e vagy sem (ahol én laktam, ott 3-féle szoba volt, melyek méretileg különböztek, a

legkisebbségek közül volt a legtöbb). Nekem szerencsém volt és volt szabad szoba, még hozzá egy kisebb standard room, amely hozzávetőlegesen 10 négyzetméter plusz a fürdőszoba. De amúgy nem kell aggódni, mert rengeteg kollégium van rengeteg szobával.

Közlekedés

A londoni tömegközlekedés meglehetősen eltér a budapestitől, amely nem feltétlenül csak a dugók hiányában és a tömegnyomor elkerülésében nyilvánul meg. Az egész ellenőrzés elektronikus úton történik. A metróállomásokon elektronikus kapuk vannak, ahol az aktuálisan használt, lehetőleg érvényes jegyünket odaérintjük a kapu elejéhez, amely reményeink szerint kinyílik. Többféle jegy van többféle árban. Az alap a napijegy, amely 5 font például és az 1-es és a 2-es zónában érvényes, azaz csak ott használhatjuk. A hetijegy már húzósabb árban van, 23 font körül az 1-es és a 2-es zónába. Az Oyster card a nevéből adódóan egy kártya, amelyet elektronikus úton mindig újra lehet tölteni. 3 font maga a kártya és bármennyi pénzt rá lehet pakolni és bárhol lehet használni. A Student Oyster card egy havi bérlet, amely 60 font körül van és egész Londonban érvényes. Ha jól tudom, az iskola állítja ki. A buszokon egyébként 1 fontot szed le a gép a sima Oyster cardról minden utazás alkalmával. A metró használata már bonyolultabb, itt attól függően von le pénzt, hogy melyik zónát lépte át az ember és melyik zónába ment. Egy utazás alkalmával másfél fontot szokott levonni, ha átlépünk egy zónát metróval. Az Oyster card nem érvényes a vonatokra, kivéve a Student Oyster havibérlet. A metróon és a vonatok kívül a buszok használatát is igénybe lehet venni. Kétféle busz létezik Londonban, az egyik az emeletes (doubledecker) Volvo busz, a másik a sima egyszintes Mercedes busz. A különbség a kettő között, hogy az emeletes buszon a vezető nem enged fel a buszra, amíg nem mutattad be a jegyed/bérleted, az egyszintes buszon pedig ellenőrök működnek. Érdekes tény, hogy az emeletes buszról nem lehet leszállni, hogy leengedje az ember a leszállni vágyókat. Ha ezt megtette, akkor sajnos újra jegyet kell váltani a buszvezetőnél, mintha most szállna fel az illető. Ez velem sajnos megesett, de nem bánom, mivel alaposan szemügyre vehette az illetékes buszsofőr a középső ujjam.

Iskola

Az iskola számunkra érdekes kara az 1-es zónában helyezkedik el Elephant & Castle állomáson. Amikor először megérkeztem, a helyi erasmus koordinátort, Terrence Buckley-t kellett keresni, aki intézi a különféle ügyeket a külföldi diákokkal kapcsolatosan. Megmutatta, hogy milyen szakok közül lehet választani. Alapvetően 4-féle szak volt: surface design, web design, computer games making és book arts. Én a surface design szakot választottam, mivel az kapcsolódik a leginkább az itthoni terméktervező szakhoz. Összesen 8 tárgy volt ezen a szakon: screen printing, material technology, photography, life drawing, social activities, tutorial, computer aided design és surface design. A screen printing valójában maga a szitanyomtatás volt, mindenkinek volt egy képernyője,

amire egy különleges film segítségével bármiféle mintát rá lehetett montírozni a képernyőre és azt kinyomtatni papírra, textilre. A material technology valójában maga a könyvkötészet volt, könyveket készítettünk különféle műveleteken keresztül (papírok összefűzése, borító elkészítése). A photography órán a fényképezéssel és a filmelőhívással foglalkoztunk, mi magunk hívtuk elő az általunk különböző technológiák segítségével készített fényképeket. Life drawing valójában a rajzolás jelentette, A2-es lapokra rajzoltunk állványt használva szénnel. Legtöbbször aktot rajzoltunk különböző technikákat gyakorolva, de volt előre kiállított háttér rajzolása is. A social activities valami testnevelés-féle lehetett, de igazából meg se volt tartva. Én nem is nagyon foglalkoztam vele, mert heti 4-szer eljártam külön edzeni és gondoltam, csak elfogadják a terembérlétemet. A tutorial inkább felvilágosító jellegű óra volt, hogy mit hogyan csináljunk illetve hogyan vélekedünk a projektekről, hogyan hozzuk ki saját magunkból a maximumot. Amolyan brainstorming jellegű volt. A computer aided design, másnéven CAD órán a photoshop programmal ismerkedtünk. Meglehetősen érdekes feladatok voltak, például hogy hogyan készítsünk kerámiamintát. A surface design órán a screen printing tárgyal kapcsolatos ötleteinkről kellett beszélni, illetve egy később elkészítendő sketch book-ról, amelynek különféle dolgokat kell majd tartalmaznia a projektejet illetően. Egyébként egy tanóra két és fél órát tartott és heti 4-szer volt tanítás, a péntek szünet volt. Szerencsém volt, mert a később érkezett német erasmusosoknak minden nap volt tanítás. Ha már az erasmusosoknál tartunk, nincs túl sok belőlük, a tanév első felében érkezett 4 svéd és egy lengyel rajtam kívül, a tanév második felében pedig 2 német.

Elemőzsia

Miután megérkeztem és másnap korgott a gyomrom, gondoltam, célszerű lenne valami takarmány után nézni. A kollégium közelében van 3 bolt is, az egyik a sarkon van, a neve Iceland és van 2 Sainsbury's is, az egyik benzinkút formájában üzemel, mint éjjelnappali, a másik pedig egy hatalmas hipermarket. Jól ki lehet jönni anyagilag a vásárlást illetően az egyet fizet kettőt kap akcióknak köszönhetően. Én például hétvégeente ebédre steaket vagy csirkét főztem rizzsel vagy krumplival, ami az idő multával egyre jobban sikeredett. Javaslom a mindmegette.hu weboldalt egyéb receptek megtekintéséhez. Amúgy az egész város tele van Tesco-val és éjjelnappalikkal. Az iskolában is van menza, habár a kevésbé híres angol gasztronómia miatt sajnos le kell adni igényeinkből. 2-3 fontból meg lehet úszni egy ebédet mind a tíz ujjunk megnyalása nélkül.

Sportolási lehetőség

Az iskolához közel Elephant & Castle-nél van egy sport center, ahol van fallabda és tenisz is, ha jól tudom. Van még egy Seven Island nevű hely, ahol uszoda is van és Whitechapel-nél szintén van egy uszoda. Nekem ezeket sikerült megtudnom, habár még egyikben sem voltam. Kezdetben a Fitness First nevű edzőterembe jártam, ami Londonban elég sok helyen

volt edzőtermenként szétszórva, így szerencsére a kollégiumhoz és a sulihoz is volt közel egy-egy. A lakótársaimmal cserélt rengeteg információ egyike az volt, hogy a kollégiumtól 5 percre van egy nemrég nyílt terem. Havonta mindössze 15 font volt, így hamar be is vállaltam. A neve amúgy Club Pulse.

Szórakozás

Londonban rengeteg pub, koncert és diszkó van. Magától értetődő, hogy egy idő után kikötünk valamelyik helyen. Én inkább a koncerteket preferáltam, ám sajnálattal vettem észre, hogy 11-kor a koncertek vége után már küldik el az embereket. A pubokkal is hasonló a helyzet, 11-12 körül zárnak. Csak néhány hely van, ami nyitva van esetleg hajnalig, de ilyenekkel sajnos nem találkoztam. Törzshelyünk a Chandos nevezetű pub volt, ahol a sör elég olcsó volt a többi helyhez képest (általában 3 font a sör, de itt 1,72 font a legolcsóbb). A hely amúgy a Trafalgar Square-hez van közel, amely köztudottan London legnagyobb tere. A suliban is van egy úgynevezett student bar, ahova a megfáradt diákok illetve tanárok egyaránt szeretnek betérni.

Konklúzió

Alapvetően nagy élmény volt Londonban vendégeskedni, habár jobbra számítottam. Igazából a szórakozóhelyek korai zárása eléggé képes megcsappantani az ember hangulatát, mert ha az ember ellátogat egy helyre, akkor alapvető, hogy ne rúgják ki éjjél előtt. A másik negatívum a társaságok hiánya volt. A csoporttársak szerintem nem foglalkoztak egymással annyira, amennyire kellett volna és így nem igazán alakult ki semmi köztük. Nem beszélve a külön programok teljes hiányáról, amely arról árulkodik, hogy a fogadó intézmény nem gondoskodott a külföldi diákok vendéglátásáról. Gyakran éreztem azt, hogy mindenről nekem kell gondoskodni, gyakorlatilag én kalauzolom saját magam. Persze figyelembe kell azt is venni, hogy London már-már túl nemzetközi és ennél fogva nem túl érdekes egy-egy kósza közép-kelet európai diák felbukkanása. Mindezt leszámítva a nyelv gyakorlása szempontjából elégedett vagyok, hiszen igyekeztem minél többet beszélni, „erőltetni” a nyelvet. A londoni hölgyek között pedig akad szemrevaló is és azt kell, hogy mondjam, mégsem olyan rossz az arány, mint ahogyan ez hírlik. Sajnos a 3 harmadévből (ami kint egy teljes tanév) az erasmusosok számára csak 2 engedélyezett, így csak márciusig maradhattam.

Képek

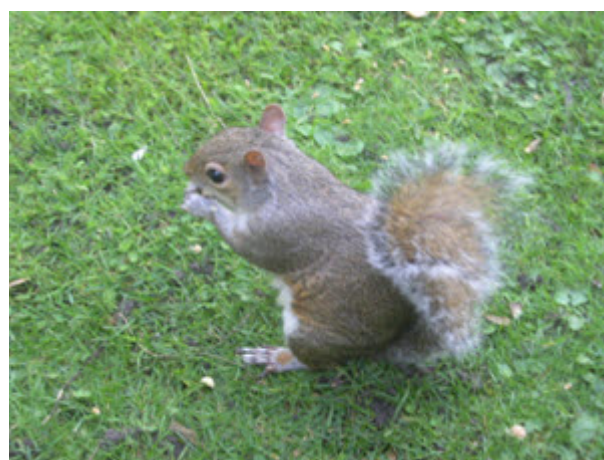
A Picadilly Circus

A Tower Bridge

A St. James' Park

Mókus a St. James' Parkban

Jól sikerült kép a Big Ben-ről

Tipikus londoni telefonfülke

Londoni busz

Big Ben

A British Museum belülről

Az iskola bejárata

Készítette: Dénes András
Budapest, 2007 március